

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

25 березня 2020 р.

Справа №200/2604/20-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді Кравченко Т.О.,

розглянув в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін в письмовому провадженні адміністративну справу за позовом Головного управління ДПС у Донецькій області до Краматорського міського відділу державної виконавчої служби Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Харків) про визнання протиправним та скасування повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання і зобов'язання повторно розглянути заяву,

встановив:

06 березня 2020 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшов адміністративний позов Головного управління ДПС у Донецькій області (далі – позивач, ГУ ДПС у Донецькій області) до Краматорського міського відділу державної виконавчої служби Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Харків) (далі – відповідач, Краматорський МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків)), надісланий на адресу суду 03 березня 2020 року, в якому позивач просив:

- визнати протиправним та скасувати повідомлення Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) про повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання від 10 лютого 2020 року за заявою ГУ ДПС у Донецькій області від 21 грудня 2019 року № 36181/10/05-99-55-10 щодо прийняття до виконання виконавчого листа, виданого Донецьким окружним адміністративним судом у справі № 200/8807/19-а;

- зобов'язати Краматорський МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) повторно розглянути заяву ГУ ДПС у Донецькій області від 21 грудня 2019 року № 36181/10/05-99-55-10 щодо прийняття до виконання виконавчого листа, виданого Донецьким окружним адміністративним судом у справі № 200/8807/19-а, та прийняти рішення у відповідності до приписів Закону України «Про виконавче провадження» з урахуванням правової оцінки, наданої судом у даному рішенні (а.с. 1-4).

I. Заяви, клопотання учасників справи. Процесуальні дії у справі.

Матеріали адміністративної справи № 200/2604/20-а передані на розгляд судді 10 березня 2020 року.

16 березня 2020 року суд постановив ухвалу про прийняття позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі № 200/2604/20-а; вирішив розглядати справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін з урахуванням особливостей, встановлених ст. ст. 268-272, 287 Кодексу адміністративного

*306*4147640*1*2*

судочинства України (далі – КАС України); встановив відповідачу строк до 20 березня 2020 року для подання відзиву на позовну заяву.

Цією ж ухвалою суд витребував у відповідача такі докази: повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання, прийняте 10 лютого 2020 року старшим держаним виконавцем Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) Ванесян Розою Самвелівною за результатами розгляду заяви ГУ ДПС у Донецькій області про примусове виконання виконавчого листа № 200/8807/19-а, виданого Донецьким окружним адміністративним судом 21 жовтня 2019 року; заяву ГУ ДПС у Донецькій області про примусове виконання виконавчого листа № 200/8807/19-а, виданого Донецьким окружним адміністративним судом 21 жовтня 2019 року, а також усі документи і матеріали, за наслідками розгляду яких прийнято повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання, прийняте 10 лютого 2020 року.

Запропонував позивачу надати письмові пояснення з наступного питання: чи пред'являвся виконавчий лист, виданий Донецьким окружним адміністративним судом у справі № 200/8807/19-а, до примусового виконання до 23 грудня 2019 року; якщо цей виконавчий документ пред'явлений до примусового виконання повторно – надати суду первісну заяву стягувача та документи, прийняті держаним виконавцем за результатами її розгляду (повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання тощо) (а.с. 20-21).

Про прийняття позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі учасники справи повідомлені в порядку, визначеному ст. 268 КАС України, шляхом надіслання ухвали від 16 березня 2020 року на електронні адреси сторін та її розміщення на веб-порталі судової влади України (а.с. 22, 23).

Справа розглянута 25 березня 2020 року в письмову провадженні за наявними у ній матеріалами.

Відповідно до ч. 4 ст. 229 КАС України повне фіксування судового засідання звукозаписувальним технічним засобом не здійснювалося.

II. Стислий виклад позиції позивача та заперечень відповідача.

В обґрунтування заявлених вимог позивач вказує на те, що пред'явив виконавчий лист до примусового виконання в межах строків, встановлених Законом України «Про виконавче провадження», а тому повідомлення про повернення цього виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання на підставі п. 2 ч. 4 ст. 4 Закону України «Про виконавче провадження» є протиправним та підлягає скасуванню (а.с. 1-4).

Відповідно до ч. 4 ст. 159 КАС України подання заяв по суті справи є правом учасників справи. Неподання суб'єктом владних повноважень відзиву на позовну заяву без поважних причин може бути кваліфіковано судом як визнання позову.

Відповідач своїм правом на подання відзиву на позовну заяву не скористався, про причини, що унеможливили його подання, суд не повідомив.

III. Обставини, встановлені судом, та зміст спірних правовідносин, з посиланням на докази, на підставі яких встановлені відповідні обставини. Докази відхилені судом, та мотиви їх відхилення.

На виконання вимог ст. 90 КАС України суд оцінив докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні; оцінив належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, виходячи з того, що жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 77 КАС України кожна особа повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених ст. 78 цього Кодексу.

За правилами абз. 1 ч. 2 ст. 77 КАС України в адміністративних справах про

протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Згідно з ч. 5 ст. 77 КАС України якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд вирішує справу на підставі наявних документів.

Вимоги ухвали про прийняття позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі в частині витребування доказів відповідач не виконав, про причини, що унеможливили подання витребуваних доказів, суд не повідомив.

З огляду на викладене та відповідно до ч. 5 ст. 77 КАС України суд вирішив справу на підставі наявних матеріалів.

З'ясовуючи чи мали місце обставини, якими обґрунтовуються вимоги, та якими доказами вони підтверджуються, а також чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, суд встановив наступне.

Позивач – Головне управління ДПС у Донецькій області (ідентифікаційний код: 43142826, місцезнаходження: 87500, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Італійська, буд. 59) зареєстроване як юридична особа 31 липня 2019 року, про що до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань внесений запис за номером 1 274 102 0000 017695; в стані припинення не перебуває (а.с. 17).

Відповідач – Краматорський міський відділ державної виконавчої служби Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Харків) (ідентифікаційний код: 34991191, місцезнаходження: 84333, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Академічна, буд. 20), зареєстрований як юридична особа 29 березня 2007 року, про що до ЄДР внесений запис за номером 1 270 102 0000 002383 (а.с. 18).

В провадженні Донецького окружного адміністративного суду перебувала адміністративна справа № 200/8807/19-а за позовом ГУ ДПС у Донецькій області до фізичної особи Бухтіярової Наталії Михайлівни про стягнення податкового боргу з фізичних осіб у розмірі 153 159,04 грн.

10 вересня 2020 року Донецький окружний адміністративний суд прийняв рішення, яким позов задовольнив повністю; вирішив стягнути з фізичної особи Бухтіярової Н.М. податковий борг з орендної плати з фізичних осіб в сумі 153 159,04 грн.

Рішення суду набрало законної сили 11 жовтня 2019 року.

21 жовтня 2019 року Донецький окружний адміністративний суд видав виконавчий лист на виконання рішення у справі № 200/8807/19-а, який міг бути пред'явлений до виконання до 12 січня 2020 року.

Сторонами за цим виконавчим документом є: боржник – фізична особа-платник податків Бухтіярова Н.М., стягувач – ГУ ДПС у Донецькій області (а.с. 12).

ГУ ДПС у Донецькій області звернулося до Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) з заявою від 21 грудня 2019 року № 36181/10/05-99-10 про примусове виконання виконавчого листа від 21 жовтня 2019 року, виданого у справі № 200/8807/19-а (а.с. 5).

Заява про примусове виконання виконавчого листа надіслана на адресу Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) рекомендованою поштовою кореспонденцією 23 грудня 2019 року, що підтверджено фіскальним чеком АТ «Укрпошта» (а.с. 6).

Заява про примусове виконання виконавчого листа отримана Краматорським МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) 26 грудня 2019 року, про що свідчить рекомендоване повідомлення про вручення поштового відправлення (а.с. 6), а також дані он-лайн сервісу АТ «Укрпошта» «Відстеження поштового відправлення» (а.с. 7).

10 лютого 2020 року старший державний виконавець Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) Ванесян Роза Самвелівна розглянула заяву ГУ ДПС у Донецькій області щодо примусового виконання виконавчого листа № 200/8807/19-а, виданого 21 жовтня 2019 року.

Старший державний виконавець Ванесян Р.С. дійшла висновку, що стягувач пропустив

строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, а тому, покликаючись на п. 2 ч. 4 ст. 4 Закону України «Про виконавче провадження», повернула виконавчий документ стягувачу без прийняття до виконання.

Ці обставини встановлені на підставі повідомлення про повернення виконавчого документу стягувачу без прийняття його до виконання від 10 лютого 2020 року (а.с. 11).

На зворотному боці виконавчого листа № 200/8807/19-а міститься запис старшого державного виконавця Ванесян Р.С. про повернення виконавчого документа 10 лютого 2020 року на підставі п. 2 ст. 4 Закону України «Про виконавче провадження» (зворотній бік а.с. 12).

Повідомлення надіслане на адресу ГУ ДПС у Донецькій області разом із супровідним листом від 10 лютого 2020 року № 17.13-33196/17.

Позивач отримав це повідомлення 25 лютого 2020 року, про що свідчить відмітка про реєстрацію вхідної кореспонденції ГУ ДПС у Донецькій області (вхідний номер 28259/10) (зворотній бік а.с. 11).

Суд зауважує, що виконавчий лист № 200/8807/19-а також містить запис державного виконавця Краматорського МВ ДВС ГТУЮ у Донецькій області про повернення без прийняття до виконання, датований 09 листопада 2019 року (зворотній бік а.с. 12).

Незважаючи на те, що суд пропонував позивачу надати, а у відповідача витребував докази пред'явлення виконавчого листа № 200/8807/19-а до виконання до грудня 2019 року, сторони ці докази не надали, про причини, що унеможливили їх подання, суд не повідомили.

Будь-які інші докази щодо предмета доказування учасники справи не надали.

ГУ ДПС у Донецькій області звернулося до суду з цим позовом 03 березня 2020 року, про що свідчить штамп підприємства поштового зв'язку на конверті, в якому здійснювалося поштове відправлення (а.с. 15), тобто з дотриманням десятиденного строку звернення до суду, встановленого п. 1 ч. 2 ст. 287 КАС України.

IV. Норми права, які застосував суд, та мотиви їх застосування.

Згідно з ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Спеціальним законом, що визначає умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню в разі невиконання їх у добровільному порядку, є Закон України від 02 червня 2016 року № 1404-VIII «Про виконавче провадження» (далі – Закон № 1404).

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону № 1404 виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (далі - рішення) - сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Виконавче провадження здійснюється з дотриманням таких засад: 1) верховенства права; 2) обов'язковості виконання рішень; 3) законності; 4) диспозитивності; 5) справедливості, неупередженості та об'єктивності; 6) гласності та відкритості виконавчого провадження; 7) розумності строків виконавчого провадження; 8) співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішеннями; 9) забезпечення права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності державних виконавців, приватних виконавців, що передбачено ч. 1 ст. 2 Закону № 1404.

П. 1 ч. 1 ст. 3 Закону № 1404 установлено, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню рішення на підставі таких виконавчих документів, як виконавчі листи та накази, що видаються судами у передбачених законом випадках на підставі судових рішень, рішень третейського суду, рішень міжнародного комерційного арбітражу, рішень

іноземних судів та на інших підставах, визначених законом або міжнародним договором України.

Ч. 1 ст. 18 Закону № 1404 на виконавця покладений обов'язок вживати передбачених цим Законом заходів щодо примусового виконання рішень, неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.

Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання, переривання строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання, поновлення пропущеного строку визначає ст. 12 Закону № 1404.

Відповідно до ч. 1 ст. 12 Закону № 1404 виконавчі документи можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох років, крім посвідчень комісій по трудових спорах та виконавчих документів, за якими стягувачем є держава або державний орган, які можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох місяців.

Згідно з ч. 2 ст. 12 Закону № 1404 строки, зазначені в частині першій цієї статті, встановлюються для виконання рішення з наступного дня після набрання ним законної сили чи закінчення строку, встановленого в разі відстрочки чи розстрочки виконання рішення, а якщо рішення підлягає негайному виконанню – з наступного дня після його прийняття.

Підстави повернення виконавчого документа стягувачу встановлені ч. 4 ст. 4 Закону № 1404.

Так, виконавчий документ повертається стягувачу органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем без прийняття до виконання протягом трьох робочих днів з дня його пред'явлення, якщо:

- 1) рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, не набрало законної сили (крім випадків, коли рішення у встановленому законом порядку допущено до негайного виконання);
- 2) пропущено встановлений законом строк пред'явлення виконавчого документа до виконання;
- 3) боржника визнано банкрутом;
- 4) Національним банком України прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника;
- 5) юридичну особу - боржника припинено;
- 6) виконавчий документ не відповідає вимогам, передбаченим цією статтею, або якщо стягувач не подав заяву про примусове виконання рішення відповідно до статті 26 цього Закону;
- 7) виконання рішення не передбачає застосування заходів примусового виконання рішень;
- 8) стягувач не надав підтвердження сплати авансового внеску, якщо авансування є обов'язковим;
- 9) виконавчий документ не підлягає виконанню органами державної виконавчої служби, приватним виконавцем;
- 10) виконавчий документ пред'явлено не за місцем виконання або не за підвідомчістю.

V. Висновки суду по суті позовних вимог.

Рішення суду у справі № 200/8807/19-а набрало законної сили 11 жовтня 2019 року.

Оскільки за виконавчим листом, виданим на виконання рішення суду у справі № 200/8807/19-а, стягувачем є державний орган – ГУ ДПС у Донецькій області, цей виконавчий документ міг бути пред'явлений до виконання протягом трьох місяців, тобто до 12 січня 2020 року.

ГУ ДПС у Донецькій області звернулося до Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) з заявою про примусове виконання виконавчого листа № 200/8807/19-а 23 грудня 2019 року, тобто в межах встановленого ч. 1 ст. 12 Закону № 1404 тримісячного строку.

Відповідно до ч. 2 ст. 2 КАС України у справах щодо оскарження рішень, дій чи

бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Перевіривши повідомлення про повернення виконавчого документу стягувачу без прийняття до виконання від 10 лютого 2020 року як рішення суб'єкта владних повноважень на відповідність критеріям, наведеним у ч. 2 ст. 2 КАС України, суд дійшов висновку, що воно не відповідає критеріям, визначеним п. п. 1, 2, 3, 5, 6 ч. 2 ст. 2 КАС України.

Так, старший державний виконавець Ванесян Р.С. виконавчий лист № 200/8807/19-а без прийняття до виконання за відсутності підстав, визначених ч. 4 ст. 4 Закону № 1404.

За висновком суду, посилання старшого державного виконавця Ванесян Р.С. на п. 2 ч. 4 ст. 4 Закону № 1404 як на підставу повернення виконавчого документа є безпідставним.

Цей висновок суду ґрунтується на тому, що ГУ ДПС у Донецькій області пред'явило виконавчий лист № 200/8807/19-а до виконання 23 грудня 2019 року, в той час, коли строк пред'явлення до виконання, визначений ч. 1 ст. 12 Закону № 1404, спливав лише 12 січня 2020 року.

Крім того, в контексті п. 2 ч. 4 ст. 4 Закону № 1404 законодавець наділив виконавців повноваженням повернути виконавчий документ стягувачу з метою недопущення прийняття до виконання (і, як наслідок, відкриття виконавчого провадження, застосування заходів примусового виконання тощо) виконавчого документа, строк пред'явлення до виконання якого сплинув. Застосування наслідків пропуску строку пред'явлення виконавчого листа до виконання має на меті дисциплінувати стягувачів і, зрештою, не допускати юридичної невизначеності у правовідносинах між стягувачами та боржниками.

Однак, повернувши без прийняття до виконання виконавчий документ, строк пред'явлення до виконання якого ще не сплинув, старший державний виконавець Ванесян Р.С. використала свої повноваження всупереч меті, з якою це повноваження було надано.

Повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання не відповідає критеріям добросовісності і розсудливості.

Також суд зауважує, що це рішення суб'єкта владних повноважень є необґрунтованим, тобто прийнято без урахування усіх обставин, що мають значення для його прийняття.

Повертаючи ГУ ДПС у Донецькій області виконавчий лист № 200/8807/19-а, старший державний виконавець Ванесян Р.С. належним чином не обґрунтувала таке рішення.

Зміст повідомлення свідчить про те, що виконавець не вдалася до аналізу таких питань як: який строк пред'явлення виконавчого листа № 200/8807/19-а до виконання, коли він спливає, коли стягувач пред'явив цей виконавчий документ до виконання, чи сплинув строк пред'явлення виконання на час подання стягувачем заяви від 21 грудня 2019 року; чи переривався строк пред'явлення виконавчого листа до виконання тощо.

Зі змісту повідомлення неможливо встановити, на чому ґрунтується висновок старшого державного виконавця Ванесян Р.С. з приводу того, що ГУ ДПС у Донецькій області пропустило строк пред'явлення до виконання виконавчого листа № 200/8807/19-а.

Відповідно до п. 2 ч. 2 ст. 245 КАС України у разі задоволення позову суд може прийняти рішення про визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень.

Таким чином, повідомлення старшого державного виконавця Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків) Ванесян Р.С. про повернення виконавчого документу стягувачу без прийняття до виконання від 10 лютого 2020 року є протиправним та підлягає

скасуванню.

Належним способом захисту порушеного права позивача є покладання на відповідача обов'язку повторно розглянути заяву ГУ ДПС у Донецькій області від 21 грудня 2019 року № 36181/10/05-99-55-10 щодо прийняття до виконання виконавчого листа, виданого Донецьким окружним адміністративним судом у справі № 200/8807/19-а, та прийняти рішення у відповідності до приписів Закону № 1404 з урахуванням правової оцінки, наданої судом у даному рішенні.

З огляду на викладене, позовні вимоги ГУ ДПС у Донецькій області підлягають задоволенню в повному обсязі.

VI. Розподіл судових витрат.

Відповідно до ч. 1 ст. 139 КАС України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Позивач документально підтвердив судові витрати по сплаті судового збору в сумі 2 102,00 грн, про що свідчить платіжне доручення від 27 грудня 2019 року № 938 (а.с. 13).

ГУ ДПС у Донецькій області звернулося до суду з цим позовом як стягувач за виконавчим документом, права якого порушені, а не як суб'єкт владних повноважень.

Зважаючи на те, що суд задовольнив позов, судові витрати по сплаті судового збору підлягають присудженню на користь ГУ ДПС у Донецькій області за рахунок бюджетних асигнувань Краматорського МВ ДВС Східного МРУ МЮ (м. Харків).

Враховуючи викладене та керуючись ст. ст. 241, 242, 243, 244, 245, 246, 250, 251, 255, 271, 272, 287 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

вирішив:

1. Адміністративний позов Головного управління ДПС у Донецькій області (ідентифікаційний код: 43142826, місцезнаходження: 87500, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Італійська, буд. 59) до Краматорського міського відділу державної виконавчої служби Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Харків) (ідентифікаційний код: 34991191, місцезнаходження: 84333, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Академічна, буд. 20) про визнання протиправним та скасування повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття до виконання і зобов'язання повторно розглянути заяву – задовольнити повністю.

2. Визнати протиправним та скасувати повідомлення старшого державного виконавця Краматорського міського відділу державної виконавчої служби Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Харків) Ванесян Рози Самвелівни від 10 лютого 2020 року, яким Головному управлінню ДПС у Донецькій області повернуто без прийняття до виконання виконавчий лист № 200/8807/19-а, виданий Донецьким окружним адміністративним судом 21 жовтня 2019 року.

3. Зобов'язати Краматорський міський відділ державної виконавчої служби Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Харків) повторно розглянути заяву Головного управління ДПС у Донецькій області від 21 грудня 2019 року № 36181/10/05-99-55-10 про примусове виконання виконавчого листа № 200/8807/19-а, виданого Донецьким окружним адміністративним судом 21 жовтня 2019 року, та за наслідками її розгляду прийняти рішення у відповідності до вимог Закону України «Про виконавче провадження» з урахуванням правової оцінки, наданої судом у цьому рішенні.

4. Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Краматорського міського відділу державної виконавчої служби Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Харків) (ідентифікаційний код: 34991191, місцезнаходження: 84333, Донецька обл., м.

Краматорськ, вул. Академічна, буд. 20) на користь Головного управління ДПС у Донецькій області (ідентифікаційний код: 43142826, місцезнаходження: 87500, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Італійська, буд. 59) судові витрати по сплаті судового збору в сумі 2 102 (дві тисячі сто дві) гривні.

5. Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

6. Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку шляхом подання апеляційної скарги до Першого апеляційного адміністративного суду через Донецький окружний адміністративний суд протягом десяти днів з дня складення повного судового рішення.

7. Повне судове рішення складено 25 березня 2020 року.

Суддя

Т.О. Кравченко

